

General-maior
SANDRU CONSTANTIN

Astăzi, poporul nostru muncitor și militarilor Forțelor Armate sărbătorește pe îndrăzneții și curajoșii aviatori. Devenită tradițională sărbătoare militară și populară, „Ziua Aviației” exprimă dragostea și prețuirea cu care partidul și guvernul, poporul nostru muncitor, îi însoțesc pe căpeteniile și neînfricabilii aviatori.

Expresie a dezvoltării țării noastre pe drumul socialismului, a ajutorului neprecupețit pe care-l primim din partea marii noastre prietene din Răsărit — Uniunea Sovietică — aviația militară și civilă este o mândrie justificată a harnicului popor muncitor.

Trecind în revistă succesele obținute în munca lor de fiecare zi, piloții și navigatorii, tehnicienii și specialiștii inferiori, întregul personal al Forțelor Aeriene Militare, raportează partidului și guvernului că își îndeplinesc cu bune rezultate programul pregătirii lor, că tehnica de luptă este bine înțeleasă și îngrijită, că efectivele aviației militare sînt gata, alături de ceilalți militari ai Forțelor Armate, să riposteze cum se cuvine oricărui agresor care ar încerca să înalce integritatea țării noastre.

Din rîndul piloților, tot mai mulți sînt cei care obțin calificarea de înaltă clasă, dovadă a unei temeinice stăpîniri a tehnicii de luptă, a însușirii măiestriei de trăgători și luptători aerieni. Aviația noastră militară se mîndrește astăzi cu piloți ca ofițerii Lazăr Nicolae, Popescu Tudor, instructorii de înaltă clasă, cu ofițerul Sabău Ioan și Onoiu Vasile, zburători în cercetări, disciplinați și moderați. Denumite de toată lauda sînt rezultatele pe care le obțin în muncă inginerii, tehnicienii și specialiștii, ca urmare a eforturilor și conștiințiozității cu care pregătesc și înfrîng tehnica de luptă. Numele ofițerului Școarța Romeo, al ofițerului Horga Ioan sau al ofițerului Murar Teodor sînt cunoscute

in toate unitățile Forțelor Aeriene Militare. Prin felul cum organizează și conduce munca specialiștilor din subordine, ei reușesc să asigure o permanentă disponibilitate a avioanelor, să sprijine elocvent și cu precizie de luptă a subunităților și unităților. Desechit de prețios și apreciat este sportul pe care-l aduce militarilor în termen la buna desfășurare a programului pregătirii de luptă în zbor a piloților. Veniți în armată din diferite colțuri ale țării, din locuri de muncă deosebite, tineri harnici și entuziaști, fii ai oamenilor muncii, reușesc într-un timp scurt să-și însușească complexitatea tehnicii, să se descurce cu ușurință în rezolvarea sarcinilor ce le primesc. Cucerind titlul de fruntași în pregătirea de luptă și politică, în specialitatea pe care o au, un mare număr de militari în termen din unitățile de aviație poartă cu mîndrie pe piept „Medalia Muncii”, sînt distinși cu „Diploma de Onoare” a C.C. al U.T.M., sau recompensați cu obiecte și bani.

Succesele cu care Forțele Aeriene Militare se prezintă la această sărbătoare sînt rodul grijii pe care partidul și guvernul o manifestă față de aviația militară. Dreptele de comandă, specialiștii de bază sînt oameni crescuți de partid, oameni care se străduiesc în munca lor de fiecare zi să justifice

(Continuare în pag. 2-a)

ORDINUL

Ministrului Forțelor Armate ale Republicii Populare Romine nr. 27

1 septembrie 1957

București

Tovarăși aviatori, mecanici și motorști, lucrători din atelierele de aviație,
Tovarăși soldați și matrozii, sergenți și carnicii,
Tovarăși ofițeri, generali și amirali,

Poporul nostru și Forțele sale Armate sărbătorească astăzi Ziua Aviației Republicii Populare Romine.
Vă salut și vă felicit cu prilejul Zilei Aviației Republicii Populare Romine!

Urez întregul personal al marilor unități și unităților de aviație noi succese în perfecționarea pregătirii de luptă și politice, în însușirea, înfrîngerea și întrebunțarea tehnicii de aviație moderne din înțelegere, în înfrîngerea continuă a disciplinei militare, pentru ridicarea capacității de apărare a patriei noastre.

În cinstea sărbătoririi Zilei Aviației Republicii Populare Romine

ORDON:

Astăzi, 1 septembrie 1957, în Capitala patriei noastre — București — se vor ține 21 salve de salut.
Trăiască aviația Republicii Populare Romine!
Trăiască Partidului Muncitoresc Român!
Trăiască Guvernului Republicii Populare Romine!
Trăiască scumpa noastră Patrie — Republica Populară Romină.

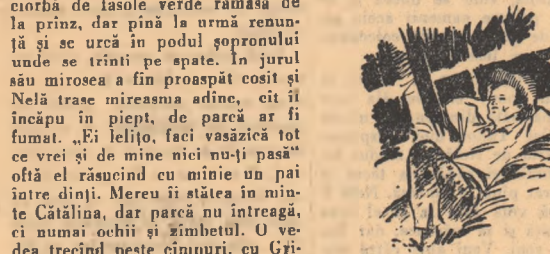
Ministrul Forțelor Armate,
General-colonel LEONTIN SĂLĂJAN

ZBOARĂ peste cîmp o CIOCÎRLIE

Nelă sări pîrleazul în urma lui taică-său și cum ajunse în curte aruncă sapa cu neceaz. Sapa se rostogoli pînă lingă cotetul pîșărilor, sperîndu-le.

— Ce ai mă, ce-o arunci așa? se răsti taică-său. Ori crezi că nu-ți mai trebuie!

Nelă nu răspunde. Intră în bucișărie și se uită prin oale. Vru să-și pună într-o strachină niște ciobă de fasole verde rămasă de la priză, dar pînă la urmă renunță și se urcă în podul șoproșului unde se trînie pe șapte. În jurul său miroșea a fin proaspăt coșit și Nelă trase mireasma adine, cît îi încapă în piept, de parcă ar fi fumat. „Ei lelijo, faci vazăcițe tot ce vrei și de mine nici nu-ți pasă” oftă el răsucind cu minie un pai între dinți. Mereu îi stătea în mîințele Cătălina, dar parca nu întreaga, ci numai ochii și zîmbetul. O vedea trecînd peste cîmpuri, cu Grigore, după apă. Grigore ținea ulciorul și Cătălina se apleca la izvor cu cana să-și umple. Cînd se întorcea spre Grigore, Cătălina îi dea. Rîdea lelița și știa că Nelă de acolo, dintre norumburi, o vedea. Nelă prăsea cu taică-său norumbii nu prea înalți, dar sapa tăia lolovani pe unde nimercea că Nelă nu-și lua ochii de la izvor. Plecînd, Cătălina a rămas ceva mai în urma lui Grigore și a dat binețe. Dar nu lui Nelă, ci lui taică-său, de parcă Nelă nici n-ar fi fost pe acolo.

— Bun lucru, nene Tudore!
— Bună să-ți fie inima! răspundea Tudore oprindu-se o leacă din lucru. Nelă săpa înainte și numai cu coada ochiului pîndea la Cătălina cum își făcea potecă prin iarba și se tot ducea în urma lui Grigore, iar cînd mergea, catrințele i se legănau ca frunzele de ploș. Cînd se depărta, Nelă își ridică de-a binelea privirea și o urmărea în tot timpul pînă ce ajunse în cîmpurile colective. Ce veselie era acolo!

— Grigore, Cătălina, veniți mai

răspuneri, ei să-și aibă aproape, să-și poată șica câte ceva. Că așa e nenea Tudore. Cunoaște el niște istorii de pe timpul cînd era la tramvaie, la București cu unul care cocoleșea în mîină o hîrtie, o băga în sin și după ce se strimba oleacă făcînd niște semne scotea în locul ei o basma cît toate zilele și alte alea, și totă vara, pe cîmp, le povestește cui se nimește. Cele mai multe însă i-lea spus lui Nelă în timpul prășiei, fiind doar ei singuri pe loc. Și deseori, nenea Tudore, uitînd care din întâmplări a rămas nepovestită, le lua pe toate de la capăt.

— Toată ziua, hai hă, hai hă, parca ai fi boier! vorbi mai departe supărat Nelă.

— Ia nu mai face atîta caz! se opri taică-său rezemîndu-se în coada sapei, ori, unde trecu aia cu ulciorul și-ți luă mîințele. Și după un timp continuă, confirmîndu-și parca sieși o ipoteză: și le-o fi luat, că am auzit eu că face cu farmece.

„Aia” era Cătălina. Așa-i zicea Tudore — „aia”, cu un fel de neceaz, fiindcă de cînd a venit din armată fu-său, Nelă, parca nu mai văzuse fete, se ține numai după ea. „Ce-o fi vrînd de la ea, că n-ai pîmînt nu are — gîndea Tudore — la dus pe tot în colectivă”.

— Da, da, face cu farmece, îi răspundea Nelă plîvînd foile unui norocan de porumb. Altfelva nu mai știi decît să zici că face cu farmece.

Nimeni nu știa ce-i în inima lui Nelă. Îi plăcea de Cătălina așa cum nu-i plăcuse de nici o fată, dar prea îl ardeau în piept purtările ei. Cînd se întîlneau la horă, sau seara în poiana cîmînului, Cătălina rîdea și nu-i zicea nimic cînd el îi strîngea pe fuși mijolac

(Continuare în pag. 2-a)

Știința Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2586 4 PAGINI — 20 BANI Duminică 1 septembrie 1957

O INTERESANTĂ CONSĂTUIRE

CONSTANȚA (de la trîmșișii noștri). — În sala de festivități a Cazinoului din localitate s-a desfășurat ieri consătuirea despre rezultatele obținute în acest an de brigăzile speciale pentru mecanizarea completă a lucrărilor pe 500 de hectare. Consătuirea a fost organizată de trustul regional Gosstat Constanta în colaborare cu „Știința tineretului”. Au participat șefii celor 31 brigăzi speciale din regiune, directorii de gospodării agricole de stat, ingineri mecanicizatori și ingineri agronomi, reprezentanți ai comitetului regional P.M.R., ai comitetului regional U.T.M., ai comitetului regional sindical al muncitorilor din agricultură și silvicultură, al trustului regional Gosstat, ai presei locale și centrale. Din partea Departamentului Gosstat din cadrul Ministerului Agriculturii și Silviculturii a participat M. Gheorghiu, directorul direcției mecanizării.

„Locuri rezervate” DE ALȚII OCUPATE...

În școlile profesionale vucenicii sînt pregătiți cu mari eforturi și nu cu puțină cheltuială din partea statului. De aceea, faptul că, prin lege, li se asigură repartizarea în producție după terminarea școlii, și li se cere să se prezinte la lucru și să muncească harnic și disciplinat, constituie tot pe atît un drept cît și o datorie a tinerilor absolvenți.

Dar iată că, în orașul Cluj, unit nu ajung să-și primească dreptul, să-și îndeplinească îndatorirea legală.

Lată cîteva pilde: „Tînărul Raimond Szekely, cu diploma de absolvent a școlii profesionale și cu repartizarea în mîină, cu multă încredere în cunoștințele acumulate, cu elan și dorință de muncă, a poposit nu de mult la fabrica „Armătura”. — Știți... eu am absolvit școala profesională metalurgică... Sînt repartizat aici... — Ce specialitate ai? — Lăcătușerie... — Bun... Adică, rău, pentru că, e adevărat, angajăm și lăcătuși, dar avem nevoie mai mult de strungari... Nu-i nimic! Vei înceta strungăria.

Cum au fost primiți absolvenții școlilor profesionale în unele întreprinderi din Cluj

TELEGRAMĂ

Tovarășului Ho Și Min
Președintele Republicii Democratice Vietnam și Președinte al Partidului celor ce Muncesc din Vietnam.
Tovarășului Fam Van Dong
Prim ministru al Republicii Democratice Vietnam

Cu prilejul celei de-a XII-a aniversări a proclamării independenței R. D. Vietnam, sărbătoarea națională a poporului vietnamez, vă rugăm să primiți din partea Prezidenției Marii Adunări Naționale, a Guvernului Republicii Populare Romine, a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a întregului popor român, un călduros salut frățesc și cele mai sincere felicitări.

Oamenii muncii din Republica Populară Romină se bucură din toată inima de realizările însemnate obținute de poporul vietnamez în intensă sa activitate pentru refacerea și dezvoltarea economiei, pentru dezvoltarea și înflorirea culturii naționale și sprijinul lupta sa nobilă pentru unificarea pașnică și pe baze democratice a Vietnamului, în conformitate cu aspirațiile întregului popor vietnamez.

Relațiile frățești dintre poporul român și poporul vietnamez se string și se dezvoltă continuu. Vizita recentă a tovarășului Ho Și Min în țara noastră a fost întîmpinată cu multă bucurie, căldură și dragoste prietenească de către poporul român; ea a reprezentat o dovadă a prieteniei care unește tot mai mult popoarele noastre și a interesului reciproc pe care partidele și guvernele noastre îl poartă pentru stringerea necontenită a colaborării frățești dintre țările noastre socialiste.

Urăm poporului vietnamez și dv. dragi tovarăși, noi și tot mai mari succese în marea operă de construire a socialismului în patria dv. și de înfăptuire a unității naționale a Vietnamului, spre binele și progresul poporului vietnamez, spre întărirea păcii în lumea întreagă.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

G.H. GHEORGHIU-DEJ
Prim Secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

PRIMIREA

la C. C. al U. T. M. a delegației de tineri muncitori din Belgrad

La 30 august a.c. delegația de tineri muncitori din Belgrad care timp de 10 zile a vizitat țara noastră la invitația Comitetului Orașeneș U.T.M. București, a avut o întrevedere cu tov. Virgil Trofin, prim secretar al C.C. al U.T.M. Cu acest prilej membrii delegației au mulțumit pentru posibilitățile de cunoaștere a vieții tineretului român care le-au fost create în decursul vizitei și și-au exprimat speranța că asemenea schimburi se vor derula mai mult în viitor. Ei au apreciat pregătirea profesională a tineretului și în special pregătirea cadrelor tehnice de specialitate în industrie și condițiile sociale asigurare muncitorilor, tineretului din fabrică.

La această întrevedere au asistat tovarășii Iliescu Ion și Kopandici Alexandru, secretari ai C.C. al U.T.M. și tovarășul Bejan Dumitru, membru al Biroului C.C. al U.T.M., prim secretar al Comitetului Orașeneș U.T.M. București. Discuția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

În seara aceeași zile, delegația a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Belgrad.

PREMIILE etapei a III-a
PREMIUL I: Un aparat de radio.
PREMIUL II: Un reșo argaz cu butelie.
PREMIUL III: Stofă pentru un costum.
15 mențiuni: sticlouri, serviete de vinilin, echipament turistic, mingi de fotbal etc.

CONTINUARE PAG. III

La aniversarea ziarului „Elöre“

PREZIDIUL MARI ADUNARI NAȚIONALE
REPUBLICII POPULARE ROMINE
DECRET

pentru conferirea „Ordinului Muncii“ ziarului „ELÖRE“
Cu prilejul a zece ani de apariție și pentru merite deosebite în activitate.
Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, decretază:
1. Se conferă „Ordinului Muncii“ cl. I ziarului „ELÖRE“
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
Dr. PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
AVRAM BUNACIU

București, 31 august 1957.

Ziarul „Elöre“, organ al Statului Populare, împlinește 10 ani de apariție. Cu această ocazie, el a fost decorat cu „Ordinului Muncii“ clasa I-a.
Cu prilejul aniversării sale, transmitem ziarului „Elöre“ un salut frățesc și îi urăm să

obțină noi și importante succese pe calea arată de partid, pentru întărirea frăției dintre poporul român și minoritățile naționale, pentru construirea socialismului în scumpa noastră patrie Republica Populară Romină.

TELEGRAMĂ

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine

Dragă tovarășe ministru,
Tovarășul Ho Și Min, președintele Republicii Democratice Vietnam, regretă că în timpul scurtelor sale deosebite în Republica Populară Romină, n-a putut să întâlnească personal pe toți inginerii, muncitorii, meritori, scriitorii, artiștii și interpreții care au lucrat în Vietnam. El transmite salutul său cel mai cordial și le exprimă caldă recunoștință pentru eforturile depuse în ajutorarea poporului vietnamez și în întărirea prieteniei între popoarele vietnamez și romine.

NGUYEN VAN KINH
ambasador extraordinar și plenipotențiar
al Republicii Democratice Vietnam la București

SPORT

Jocurile balcanice de atletism

Sportivii romini au cucerit înca 5 titluri de campioni

ATENA 31 (Agerpres). — Prin telefon:
Reprezentanții R.P. Romine s-au comportat remarcabil în ziua a doua a Jocurilor Balcanice de atletism de la Atena câștigând 5 titluri de campioni, două medalii de argint și 4 de bronz. Pe stadionul Averoff, atleții romini au cucerit simpatia și aplauzurile publicului ateniens, făcând ca echipele noastre să treacă pe primul loc în clasamentul pe țări.
Seria victoriei a fost deschisă în cursul dimineții de N. Rășcănescu care s-a clasat primul în proba de aruncarea ciocanului cu o performanță de 61,09 m. Înaintea iugoslavului Racin 60,73 m. Seara la ora 21 pe o pistă nefavorabilă cu vânt foarte puternic, I. Savel câștigă pentru a doua oară titlul balcanic la 400 m. garduri, rezistând pe ultimii metri atacului extraordinar al grecului Campadelis. Amindoi au realizat timpul de 53"7/10 iar locul trei a fost ocupat de un alt reprezentant al nostru, Stanel cu 54"5/10. După câteva minute Ioana Luță a devenit dublă campioană balcanică în urma victoriei obținute în finala probei de 200 m. plat. Luță a întrecut detașat pe iugoslava Sikovec și pe

Alexandra Sicoe, realizând 26"1/10.
O victorie splendidă a reunit-o apoi Ana Roth la aruncarea greutății cu o performanță de 14,55 m., noul record al R.P. Romine.
Chiar în timpul când ni se transmiteau la telefon aceste rezultate la ora 23,15 a început proba de sațetă 4 x 100 m (băieți). După o scurtă așteptare de la capătul firului auzim o exclamație de bucurie: „Am câștigat și această probă“. Primele trei schimburi: Priscianu, Kadar și Pop au reușit să mențină la egalitate formația noastră cu puternică echipă a iugoslaviei iar în ultimul schimb Măgdaș a făcut o cursă formidabilă ducând la victorie culorile noastre. Rezultate tehnice: 1. R. P. Romină 42"6/10; 2. Iugoslavia 42"9/10; 3. Grecia 43"2/10; 4. Bulgaria (descalificată). Alte rezultate: suliță băieți — Vujacic (Iugoslavia) 73,32 m. 2. I. Demeter (R.P.R.) 71,22 m.; lungime băieți — 1. Slavkov (R.P.B.) 7,26 m.; 3. Ion Sorin (R.P.B.) 7,14 m.; 1.500 m. plat: Depastis (Grecia) 3'48"7/10; lungime fete: Toikofor (R.P.B.) 5,55 m.; 300 m. obstacole: Papavasiliu 9'02"8/10; 2. Strzelinski (R.P.R.) 9'04"; 3. Bădic (R.P.R.) 9'06"2/10.

Azi pe Stadionul „23 August“

Stadionul „23 August“ din Capitală va găzdui astăzi două interesante jocuri de fotbal comand pentru campionatul categoriei A, în care vor evolua câte 4 echipe bucureștine participante la această populară competiție. Cu începerea de la ora 15,15 amatoriile jocului cu balonul rotund vor avea prilejul să urmărească întâlnirea dintre echipele Locomotivă și Dinamo. La ora 17 se va da semnalul de începere în cel de-al doilea meci; C.C.A.-Progressul, un alt adevarat derby al capitalei.
Dat fiind importanța acestor întâlniri stațiile noastre de radio vor transmite repara a doua a fiecărui joc. Transmisiunile vor începe la ora 16,15 și respectiv 18 și se vor face pe programul 1.
Restul partidelor programate în provincie se vor desfășura astfel: Energia Petroșani-Energia Ploiești; Știința Timișoara-Energia Te. Mureș; Progressul Oradea-Flamura R. Roșu Orașul Stalin-Dinamo Cluj.

REÎNTÎL EMO

(Urmare din pag. 1-a)
vea și când arau uenici. În mare tăină îl arată unui tovarăș cu o fotografie cu prima fată pe care a îndrăgostit-o. Din când în când însă exclamă: Cine ar fi crezut că eu voi fi inginer, când neamul meu tot de cocca ciocanului a tinut?
Da. Cine ar fi crezut! Cine ar fi crezut că uenicul Micăș Ion care s-a pasionat pentru meseria de frezor, va fi trimis la studii în U.R.S.S. și va deveni inginer șef al fabricii „Frigotehnica“, că fostul lăcătuș Popa Nelu va lucra cu această preocupare și în uzină, la reprezentanța noastră comercială de la Praga, că fostul cazanig Dumitrescu Ștefan va deveni directorul fabricii de rumeniți de la Birlad? Cine ar recunoștea în obștii de la diferite arme — acum mulari — pe foștii cazanigi și strungari, turnători și frezori, care în uzină au învățat meseria, dar s-au sculat în înalta școală a vieții, când neamul meu tot de cocca ciocanului a tinut? I-au ajutat să facă față noilor împrejurări și răspun-

toarează cu conduceră. Urmează întâlnirea cu muncitorii, emoționantă plină de încredință și de surprize. Un proces literar pregătit de țineri — un program artistic și o rețetă de unire — au fost plina în zori... O zi obișnuită a acestui sfârșit de vară. Doar pentru muncitorii de ieri și de astăzi al uzinelor „Mao Tze-dun“ din Capitală se a căpătat o semnificație nouă.

Puterile occidentale n-au făcut nici un pas înainte

LONDRA 31 (Agerpres). — se stabilească limitarea forțelor armate pentru S.U.A. și U.R.S.S. la 2,5 milioane de oameni și pentru Franța și Anglia la 750.000 de oameni. Noi am arătat până în prezent, în repetate ori, aici în subcomitet, a amintit V. A. Zorin, că acest nivel nu aduce pentru puterile occidentale aproape nici o schimbare în forțele lor armate în comparație cu nivelurile actuale.
Așa dar, a constatat V. A. Zorin, reducerea forțelor armate sub nivelurile de 2,5 milioane și 750.000 de oameni este puțin sub un mare semn de întrebare.
FORMULAREA CONDIȚIILOR ÎN LEGATURA CU REALIZAREA UNUI PROGRES ÎN DIRECȚIA REZOLVĂRII PROBLEMELOR POLITICE ÎNSEAMNĂ ÎNSĂ DE FAPT RENUNȚAREA LA APLICAREA REALĂ A REDUCERII FORTELOR ARMATE.
După cum a explicat însăși reprezentanții puterilor occidentale aici, în subcomitet — a conștientizat V. A. Zorin — condițiile politice în primul rând rezolvarea problemei germane, TR-O SERIE DE PROBLEME ACESTE ȚĂRI AU DAT CHIAR ÎNAPOI.
În această ordine de idei reprezentantul sovietic s-a oprit asupra unor probleme care sînt oglinzite în documentul de lucru.
În domeniul reducerii forțelor armate, armamentelor și bugetelor, în document se spune că puterile occidentale consimt doar să

A 12-a aniversare a proclamării R. D. Vietnam

Hanoi — orașul de dincolo de râu

La 2 septembrie poporul vietnamez sărbătorește 12 ani de la proclamarea Republicii Democratice Vietnam, în condițiile obținerii unor importante realizări în lupta pentru înflorirea continuă a economiei naționale. Poporul român urmărește cu adevărat simpatie vasta operă de construcție pașnică înfăptuită în prezent de R. D. Vietnam.
Cu prilejul zilei de 2 septembrie tineretul nostru împreună cu întregul popor, adresează poporului vietnamez un salut fierbinte și îi urează noi succese în lupta pentru o viață nouă, pentru unificarea pașnică a Vietnamului.

ORAȘUL HANOI se numește astfel în limba vietnameză Ha înseamnă riu, iar cuvîntul noi înseamnă de partea aceasta) pentru că este așezat în valea Fluviului Roșu.
În secolul al X-lea poporul vietnamez a reușit să scuture jugul feudalismului chinez și primele dinastii naționale și-au ales reședința la Hoa-Lu (Ninh-Binh). Hanoi-ul nu a redevenit capitală decît în anul 1099, sub dinastia Ly, care a ridicat aici temple și pagode foarte frumoase.
La sfîrșitul secolului al XVIII-lea, Quang-Trung, în fruntea unei mari răcoale fărânci din istoria Vietnamului, a înfrînt la Dong Da armata puternicului învador Manciu, alcătuită din 200.000 de ostași.
După anul 1802 dinastia Nguyen s-a instalat la Hue, Hanoi rămînînd capitala viceregală de nord.
Colonialiștii francezi au început cucerirea Vietnamului în primii ani ai celui de-al treilea pătrar al secolului al XIX-lea. După aproape o mie de ani de libertate, Vietnamul a căzut din nou sub jugul ocupației străine pentru o perioadă de 80 de ani. TOAMNA 1945. Orașul Hanoi a avut un rol de frunte în acele zile din toamna anului 1945 care au însemnat lupta de un secol împotriva colonialismului.
În dimineața de 19 august, răspundî chemării Ligii pentru independența Vietnamului (Vietminh), zeci de mii de oameni s-au adunat în fața Teatrului Mare.
Manifestanții au pornit cu steaguri roșii purtînd stele de aur, în sunetele „Marșului spre front“.
Forțele revoluționare au ocupat Hanoi-ul fără oarsare de sînge.
La 2 septembrie 1945, în piața Ba-dinh, președintele Ho Și Min a proclamat independența

construcție pașnică înfăptuită în prezent de R. D. Vietnam.
Pe de altă parte, o sarcină uriașă revenea puterilor populare în domeniul comerțului și industriei, care timp de 80 de ani fuseseră dependente de economia țării imperiale. Aceasta sarcină se îndeplinea încet și greu, dar pînă la urmă s-au obținut rezultate frumoase. Orașul care în ziua eliberării număra numai 1.500 de întreprinderi producătoare cu 3.000 de muncitori, dispune în prezent de un număr de trei ori mai mare de întreprinderi, iar numărul muncitorilor a crescut de zece ori.
Viața culturală a lumii o dezvoltare fără precedent. La începutul anului 1955 au fost deschise școlile pedagogice, precum și facultățile de știință, de medicină și de farmacie. La începutul anului școlar 1956-1957 se înscriseră la Hanoi 3.000 de noi studenți și funcționari 136 de instituții de învățămînt de toate gradele.
NOUL RITM DE VIAȚĂ. În fiecare dimineață pe malul lacului Palogului Restitut domoște o vie înflorire. Mulți cetățeni sud-vietnamezi, care potrivit a cordului de la Geneva s-au instalat în nord, se întîlnesc în acest club natural pentru o-și aminti de patria lor din sud.
Aceste scene dinamice simbolizează problema politică a orașului Hanoi care cunoaște o viață intensă după restabilirea păcii, dar care nu poate înflori din plin atît timp cît țara nu este reunificată. Locuitorii orașului știu aceasta și, împreună cu întregul popor vietnamez, își string rîndurile în cadrul Frontului Patriotic al R. D. Vietnam în vederea luptei pentru reunificarea țării lor.

Ultima unitate a regimentului capitalei a părăsit ultima baricadă, scriind pe buclăți de zid carbontat: „Ne vom reîntoarce!“ Era la începutul anului 1947.
Cu opt ani mai tîrziu, la 10 octombrie 1954, regimentul s-a întors într-adevăr, întîrși și instalat în cele regiuni.
Populația s-a amestecat cu unitățile armatei populare care au fost asaltate de copți cîntînd și purtînd steagulețe și porumbel de hirtie.
DUPĂ RESTABILIREA PĂCII. Astfel orașul Hanoi și-a redobîndit ochiul său rol de capitală a unui popor liber.
Înainte de a se retrage trupelor franceze și administrației lui Ngo Dinh Diem au făcut

mentele? rionale?

le din pag. 1-a)
ASS privind experimentarea balistică intercontinentală cu acțiune foarte mare, provocator într-o serie de țări gînzînd o conspirație împotriva

n sport de 1,8 milioane dolari icane antrepriza unei lucrări în eia firma respectivă au obșine perialiste din Consiliul de Se- a fost respinsă.
entanții a 4 state (printre care Anglia, Franța, Australia, Co-participat la vot, iar reprezentat ca se abține deoarece... ii asupra situației din Oman, a împotriva Omanului.
comitet, creat contrar prevederilor de calmoini înlocuite pe de dușmanilor inveterați și dind la puterea contrarevoluționară în cea mai mare parte conuieră care a sosit în U.R.S.S. pentru a discuta problema colaborării economice dintre U.R.S.S. și Republica Siria.
DAMASC. — La 1 septembrie se deschide la Damasc cel de-al 4-lea Tîrg internațional, la care participă 26 țări, printre care și R. P. Romină.
ANKARA. — Ziarul „Hakimyet“ a publicat pe prima pagină o știre în care se anunță că la

Uneltirile imperialiștilor în Orientul Apropiat și Mijlociu

YEMEN: Avioanele engleze continuă atacurile

LONDRA 31 (Agerpres). — Mistruca Yemenului la Londra a dat publicității la 30 august o declarație în care se arată că „AVIOANELE ENGLEZE CONTINUAȚI ATACURILE LOR AGRSIVE ÎN REGIUNEA SUHAIRA DE PE TERITORIUL LIBER AL YEMENULUI, FOLOSIND TOATE MIJLOACELE DE DISTRUGERE“. Guvernul englez încearcă să ocupe această regiune cu ajutorul forțelor armate, violînd acordurile încheiate între cele două țări și principiile Cartei O.N.U.

Cercurile militare americane grăbesc înarmarea Pakistanului

WASHINGTON 31 (Agerpres). — Agenția United Press subliniază, citînd surse din apropierea Departamentului de Stat al S.U.A., că „șinid seama de situația din Orientul Mijlociu, GUVERNUL ȘI CERCURILE MILITARE AMERICANE STUDIAZĂ ÎN MOMENTUL DE FATĂ POSIBILITĂȚILE DE „GRĂBIRE A RITMULUI“ ÎN CARE SINT LIVRATE ARME PAKISTANULUI ÎN CADRUL „AJUTORIULUI MILITAR AMERICAN“ ACORDAT ACESTEI ȚĂRI. „In ochii organizatorilor planurilor militare americane — relatează agenția citată — Pakistanul are o importanță deosebită mai ales prin așezarea sa strategică, constituind o ancoră a pactului de la Bagdad și o alianță militară a tratatului S.E.A.T.O.“. Agenția United Press adaugă că Pentagonul și Departamentul de Stat studiază în momentul de față amplificarea programelor de „ajutor militar“ și pentru celelalte membre ale pactului de la Bagdad — Turcia, Iran și Irak.

Patrioții iordanieni își intensifică activitatea

DAMASC 31 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Ar-Rai

in Sumatra demonstrații populare împotriva elementelor separatiste
DJAKARTA 31 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele din Indonezia anunță că în regiunile centrale ale Sumatrei, în care au trecut elementele separatiste conduse de așa-numitul „Consiliul Basung“ au seaparat puterea administrativă, au avut loc demonstrații de masă ale oamenilor muncii.
Ziarul „Simpo“ anunță că la 20 august au avut loc demonstrații la Bukiting, Lubuk, Basung și Padjakumbuh.

Proclamarea independenței Federației Malayezelor

LONDRA 31 (Agerpres). — La 31 august a avut loc la Kuala Lumpur — capitala Federației Malayezelor — ceremonia solemnă a proclamării independenței Federației Malayezelor. Pe stadionul „Merdeka“, special construit în acest scop, s-au întrunit peste 20.000 de oameni.
Reprezentantul reginei Angliei ducele de Gloucester a înmînat primului ministru Tengku Abdul Rahman „documentele constituționale“, prin care Marea Britanie recunoaște oficial independența Malayezelor.
A fost citit în limbile malayeză și engleză actul de proclamare a independenței.

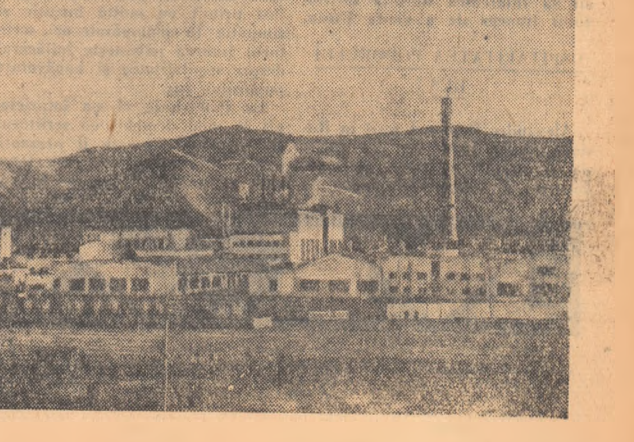
Doi tineri mongoli despre patria lor

Liniește desăvîrșită își însușă nedumerire. Instinctiv, privești ceasul. Ora este încă matinală. Îngrețezi doar șiputul timid al unei ape de munte, respirația regulată a motoarelor citorva automobile ce alunecă pe șoseaua asfaltată și pufăitul unei locomotive. Și, totuși, calmul și se pare nefire în această așezare a tineretului, durată în inima munților, la Timpușul de sus.

de lectură. Și desigur pe cei doi tineri mongoli — Daydondog Palam, membru în C.C. al Uniunii Tineretului Revoluționar Mongol și Ardnabazar Zorik, asistent de istorie la Ulan-Bator. O insignă pe care — în ajun — mi-au prins-o pe reverul hainei mi-a purtat imaginația spre îndepărtata Mongolia și mi-a sugerat ideea unui interviu. Relatez intenția mea și obțin deplină aprobare.
Deci, prima întrebare:
— Ce ne puteți spune despre viața tineretului mongol?
— Imi răspunde Daydondog Palam, un bărbat cu trăsături aspre, cei-aciund virata tînără:
— Tot ceea ce acum pare obișnuit și firesc în viața tineretului mongol își are obșirgia în neuitatul an 1921, cînd poporul nostru a înfăptuit revoluția populară.
Înainte de acest an, pentru tineri nu exista altceva decît mizeria în formele celei mai diferite — analfabetism, lipsa perspectivei în viață, absența din viața obștescă, îngrozitoare condiții de trai. Anul 1921 înseamnă punctul

de cotitură în istoria Mongoliei. Tineretul și-a căpătat dreptul la existență demnă, și-a căpătat posibilitatea de a-și pune în valoare capacitățile. Vor face apela la cîteva cifre în sprijinul afirmației mele. Înainte de revoluție existau doar cîteva școli particulare pe porțile cărora intrau doar neînchipuit de puțini tineri — dintre cei foarte așiji. În prezent, în Mongolia, la fiecare 8 locuitori unul învață într-o anumită formă de studiu.
Ne mirîndu-ne cu universitatea din Ulan-Bator, prima din istoria patriei noastre. Țara noastră era cunoscută doar sub aspectul creșterii animalelor. Trebuie să știți însă că am obșinut succese frumoase în direcția dezvoltării unei baze industriale. Și, pentru organizația noastră de tineret, constituie un punct de cîntec faptul că 70 la sută din muncitorii și tineri. Despre viața creșcătorilor de vite este greu de găsi termeni de comparație între trecut și prezent. Nu exagerez deloc cînd spun că generațiile trecute nici măcar nu îndrăzneau să vizeze o viață ca cea pe care o trăim noi astăzi.
Cine a vizitat Mongolia s-a putut convinge de aceasta pe deplin. De altfel, cele 2.386 de serbări cu care creșcătorii de vite au salutat în vara aceasta rodnicia muncii lor, vorbesc limpede despre un popor ce gustă din plin satisfacția eforturilor încununute de succes.
— Care sînt principalele probleme ale vieții de organizație a

Unii tineri mongoli despre patria lor
Unii tineri mongoli despre patria lor
Unii tineri mongoli despre patria lor

Una din marile construcții industriale ale R.P. Mongole. Combinatul de construcții din Ulan Bator

Discului

Când ascultăm un disc „micro” ne minunăm de faptul că o înregistrare simfonie sau 20 minute de muzică în dans încap pe o singură față în vreme ce înainte...
 Înainte? La care „înainte” ne referim? Există mai... echi și mai noi? De pildă, cu trei veacuri în urmă întâlnim o idee de geniu la Cuzana de Bergarac!) care vorbea de „pagini parcursă de un ac pentru a reproduce cuvintele și muzica”. Profetice cuvinte! Și la urma urmei nici nu au fost încă pe deplin realizate!...Cam tot în acea vreme a pretins savant susținea că poate conserva sunetele vocale într-o lădă de unde le-ai putea scoate apoi în ordine exactă în care au fost enunțate.
 Dar la urma urmei putem să ne afundăm și mai adânc în trecut. Oare în vechime unii înțelepți nu descoperiseră „vocale trele” ale harpelor eoliene care prin caracterul lor straniu speriau popoarele credule?

Totuși, veacurile aduceau progrese. Astfel, în 1779 un cercetător din Rusia, Kratzenstein a inventat o mașină care reproducea vocalele. Mașina era acționată de mână care mișca niște foile ce suflau în țevi. Ingeniosul inventator a fost distins cu un premiu de Academia de Științe. Cam în aceeași vreme cineva din Kempten fabricase o păpușă care pronunța sau, mai bine zis emitea (puțin vocal, ce-i drept) cuvintele Papa—Mama—Opera—Aula—Mulo.

Căutările în această direcție continuau. Unii din cei mai frecvenți încercători ai lor erau... directorii de circ! Într-adevăr, cam la mijlocul veacului trecut faimosul circ „Barnum” se putea lăuda cu un „cap vorbitor” într-adevăr „perfect”. Îl construise francezul Fabert. Reproducea exact o gură omenească, cu buze, dinți, limbă. Cel care o pune în mișcare stătea în fața unei claviaturi cu o serie de clape care corespundeau anumitor litere, ceea ce îngăduia

guri mecanice să sugereze cam orice cuvânt.
 Dar veacul al XIX-lea nu a cunoscut numai acest „cap vorbitor” perfecționat. Un modest corector la o tipografie franceză, Leon Scott a inventat în 1857 „Phonotaugraf-ul”. Pasionat de probleme acustice Scott reușise să găsească un procedeu de a înregistra pe o bandă acoperită cu negru de fum vibrațiile produse de sunete asupra unei membrane la care era fixat un ac. Deși nu era în stare să reproducă sunetele înregistrate, el generase străbunului discului „micro”.

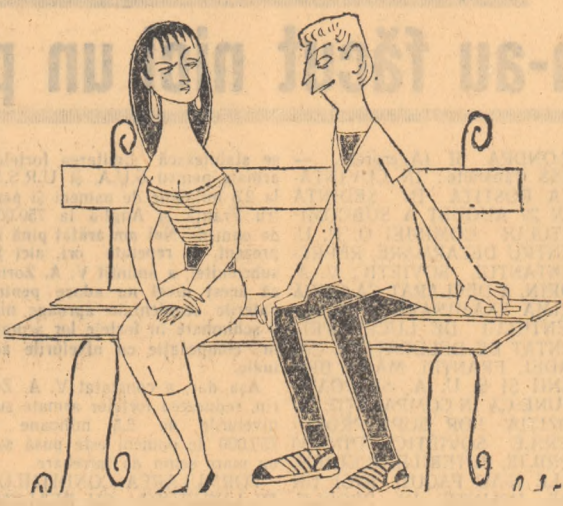
Intr-adevăr, douăzeci de ani mai târziu, poetul Charles Cros din Franța a încercat să facă „Phonotaugraf-ul” să funcționeze invers, adică acum, trecind din nou pe un cilindru gravat, ar trebui să facă să vibreze membrana și să restituie sunetul. Căzută voia să combine acest principiu cu alte principii, legate de tehnica fotografică, ceea ce complica datele problemei și nici nu ducea la o rezoluție dintr-o dată mai feroce. Thomas Edison avea ideea a graua direct în relief, pe o materie modelabilă (într-o țesătură, apoi o compoziție pe bază de ceară).

Astfel, prin contribuția genului mult mitor popoare care fiecare adusea aportul lor, s-a născut primul aparat de înregistrare și reproducere a sunetului. În 1878, prezentat la Paris la Expoziția Universală, aparatul lui Edison făcea o călătorie mare. Se pronostica faptul că cilindrele înregistratoare vor înlocui scrierile (vezi dictafonul) ziarele își vor modifica viața. Cert este că viața, din acel moment, se îmbogățise cu o nouă cultură. De îndată s-au făcut imprimări ale marilor (și micilor...) muzicanti. Căndrul lui Edison își trăia epoca de aur. Aceasta a apăs în 1907 când a apărut primul „disc”, plat, la o viteză de 78 turații pe minut.

Discul de 78 turații a uclă cilindrilor, dar nu înainte ca acesta să fi adus uriasă sercie științific și artei. Este destul să menționăm, de pildă, că toate înregistrările de muzică populară făcute de Bella Bartok la noi au fost efectuate pe cilindri Edison. Căndrul Edison ne-a păstrat sunetul cântărilor lui Pablo de Sarasate, al pianistului lui Busoni și al altor instrumente ale unor muzicanti. Dar, paralel cu cilindrii lui Edison, a mai existat la începutul secolului un sistem de înregistrare. În 1903, în Germania, Edwin Welte, constructor de orgi și pian, a pus la punct un aparat de reproducere a interpretărilor pianistice, întemeiat pe o bandă de hârtie perforată printr-un sistem electro-pneumatic. Acest aparat era încorporat într-un pian de concert și putea reproduce în mod automat cîntatul interpretului, care era la originea benzii perforate. Era, de fapt, un principiu asemănător celui al pianelor mecanice care cîntă fără pianist, sau al flănetelor cu papagal sau șoricel...

Aceste benzii ne-au păstrat arta lui Debussy, Granados, Grieg, Saint-Saens interpretând propriile lor lucrări. Mai întâi ele au fost reproduse „transcrise” pe discuri de 78 t. Apoi veni marea zi a apariției discului micro. Discul cu 78 t. a primit o lovitură de moarte dar și el își făcuse datoria: o jumătate de veac de muzică era imortalizată pe el. Discul micro, cu viteza 33 $\frac{1}{3}$, 45 sau 78, era un moștenitor bogat. El este încă prezent în disc „micro” ne minunăm de faptul că o întreagă simfonie sau 20 de minute de muzică de dans încap pe o singură față în vreme ce înainte...
 Înainte? Da, desigur! Dar al căut o vitorul? Cum vom merge înainte?!

C. TEODORIU

— Duduljă, aveți niște brațe ca... Venus din Milo!
Desen de L. DARIAN

CURIOZITĂȚI în... CIFRE

În secolul al XX-lea, statistica a devenit una dintre cele mai prețioase și mai exacte științe, care consemnează în tomuri nesfârșite mii și milioane de cifre — o oglindă progresului necontenit al omenirii. Răspund aceste tomuri voluminoase, cărora li se adaugă în fiecare zi alte file noi, înflinștii multe cifre curioase care reflectă și ele aspecte interesante ale vremurilor noastre. Citeva dintre acestea „cifre curioase și interesante” vi le prezentăm astăzi.

- Greutatea totală a florei de pe suprafața globului a fost evaluată la 10 milioane de tone iar cea a faunei, la 10 miliarde de tone. Împreună, reprezintă abia a zecea parte din materiile minerale ale pământului.
- La ora actuală există în total 895 organizații internaționale cu caracter științific, economic, cultural etc.
- Bilanțul ultimului Carnaval de la Rio de Janeiro: 5 morți în accidente, 4 crime „pasionale”, 4 sinucideri și 1.417 răniți.
- Arhipelagul indonezian este format din 3.000 insule mari și mici.
- 19.000 dolari despăgubire a cerut fostul rege al Egiptului, Faruk, ziaristul american Elsa Maxwell care l-a tratat de „excroc burtos”.
- Cel mai adânc puf petrolifer din lume are 5.600 m.
- În 1956 s-au fabricat în U.R.S.S. 195.000 aparate de spațiul rule, 224.000 frigiderice și 179.000 aspiratoare de praft.
- Un tablou de El Greco a fost vândut recent la o licitație publică în Italia cu 280 milioane de lire.
- Înălțimea medie a copiilor chinezi între 7 și 15 ani a crescut în ultimii 20 ani cu 1,7 cm. Iar greutatea lor medie cu 1,5 kg.
- Un crescător de vite din Noua Zeelandă a obținut titlul de „campion mondial în lunsul otlor” pe anul 1957. Crescătorul a tuns 475 oi în 9 ore!

CARTEA șoricelului

A fost acela, poate, un șoricel de soi, Ceva mai mare și deștept cit doi, Că încă de la primul chițait îl apucase hoala de citit. Grămăzi de cărți, pe toate le-a mincat, La propriu și la figurat, Încit șopteau vecinele-ntr-o parte: — Să știi că asta s-a jînit de carte! O fi trecut așa un an și-o vară, Decind rodea la buche Și nu dorea afară, Dar într-o noapte, părăsindu-și lada, A vrut, de capul lui, să treacă strada, Cînd, o pisică fină la miros, L-a înhățat în ghiară, pe din dos. Privește șoricelul, năuc, în zecă părți: El n-a simțit așa ceva prin cărți! O rongu-apoi pe miță ce să-l lase: — Să nu mă-nghiți... că... sint băiat cu clase! Eu știu algebră, drept, filozofie, Am vreo cinci vagoane de hirtie. — Cei care sint deștepti cum vor să pară, Nu pică-așa ușor la mine-n ghiară. Deci, lasă gura! Sint că-mi este foame, Iar eu, pisica, nu trăiesc cu poame.

Zvirindul dar pe șoricel în gură, În prezent 8.472.000 locuitori.

● Sculptorul american Ziolkowsky lucrează la sculptarea unui „munte. Pentru desăvîrșirea lucrării sale, trebuie excavat 5 și jumătate milioane tone de stîncă. Sculptura va dura 30 ani. Sculptorul are în prezent 48 ani.

STELIAN FILIP

Sculpturi din UNT

În minăstirile libetate se practică o artă ciudată, cu o vechie tradiție, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele rămîn în locurile acestea și sint în general foarte puțin cunoscute.
 Obiceiul acestor modelări în unt, datează din secolul al XIV-lea. Un călugăr budist din acea vreme, Tson-Khapa (omul din vale) a avut pentru prima oară ideea de a învalui o statuie dintr-o minăstire în stufe scumpe pe care le-a decorat apoi, cu ghilindan de flori modelate din unt.
 Prelucrarea acestui material neobișnuit, necesită o pregătire deosebită a artistului și condiții de lucru speciale. Se lucrează numai în anotimpul cel mai friguros, în încăperi neîncalzite. Artistul, împletă din sîrmă sulfura în schelet pe care-l fixează pe un soclu. El aplică de urmă un prim strat de unt care dă forma dorite, care folosește ca material plastic untul dospit și apoi solidificat în plăci.
 Sculpturile în unt reprezintă oameni, plante, animale, clădiri, iar uneori, peisaje întregi și sint executate cu o mare măiestrie. Instrucții ale servicii exclusiv ritualului religios, fiind aduse ca ofrandă statuilor lui Buda, ele răm